29 Ιουνίου 2013

Τα Τρία Δέντρα (Μια ιστορία… και video) The Legend of Three Trees

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

πίνακας: Rebrandt Hamerszoon van Rijn, (1606-1669)

Είναι μια φαινομενικά απλοϊκή ιστορία. Ένα παραμύθι. Έχει όμως ένα βαθύ και μεγάλο δίδαγμα.

✟ .✯‥•●.□□□□.●•‥✯. ✟

Ήταν μια φορά σ’ ένα δάσος τρία δέντρα.

Το καθένα από αυτά είχε για τον εαυτό του έναν οραματισμό – μια προοπτική.

Το πρώτο επιθυμούσε να αξιωθεί να γίνει κάποια στιγμή ένα πολύτιμο μπαούλο• ξυλόγλυπτο• όμορφα σκαλισμένο, που μέσα του θα φυλάσσεται ένας πολύτιμος θησαυρός. Αυτό ήταν το όραμα του και η προοπτική του.

Το δεύτερο δένδρο ήθελε να αξιωνόταν να γίνει στα χέρια ενός κάλου ναυπηγού ένα μεγάλο καράβι• γερό σκαρί’ όμορφο, μεγαλόπρεπο- που θα μετέφερε βασιλιάδες και επίσημα πρόσωπα• που θα έκανε ταξίδια υψηλών προσώπων.

Το τρίτο δένδρο έλεγε ότι το μόνο που θα ήθελε ήταν να είχε γίνει το πιο ψηλό και πιο δυνατό δένδρο του δάσους• έτσι ώστε οι άνθρωποι, που θα βλέπουν το ύψος του στην κορυφή του λόφου, να σκέπτονται τον Ουρανό και τον θεό.

Όμως πέρασαν τα χρόνια. Και τα πράγματα εξελίχθηκαν κάπως αλλιώς.
Πήγαν υλοτόμοι.

Και **έκοψαν το πρώτο δένδρο**. Και ενώ σχεδίαζε και ποθούσε να γίνει όμορφο ξυλόγλυπτο μπαούλο για θησαυρούς, ο ξυλουργός το έκαμε δοχείο για την τροφή των ζώων παχνί για τα άχυρα των ζώων.

Το δεύτερο δένδρο, που ήθελε να γίνει ωραίο καράβι, για να μεταφέρει βασιλιάδες, έγινε ένα μικρό ψαροκάικο, που τόχαν φτωχοί ψαράδες να ψαρεύουν.

Το τρίτο δένδρο, που ήθελε να μείνει το ψηλότερο του δάσους το έκοψε κάποιος ξυλοκόπος και το έβαλε στην αποθήκη του.

Περνούσαν χρόνια. Και τα δέντρα, απογοητευμένα από την εξέλιξη των πραγμάτων, ξέχασαν ακόμα και τα όνειρά τους.

Όμως κάποια μέρα ένας άνδρας και μια γυναίκα ήλθαν στον στάβλο, που ήταν εκείνο το ξύλινο παχνί με τα άχυρα και εκεί η γυναίκα γέννησε ένα αγοράκι και το τοποθέτησαν στο παχνί που είχε φτιαχτεί από το πρώτο δένδρο. Ήταν ο Ιωσήφ και η Παναγία Θεοτόκος. Και απόθεσαν σ' εκείνο το ξύλινο παχνί όχι απλώς διαμάντια και χρυσάφια, αλλά τον ίδιο τον θεό, που είχε γίνει άνθρωπος για μας.

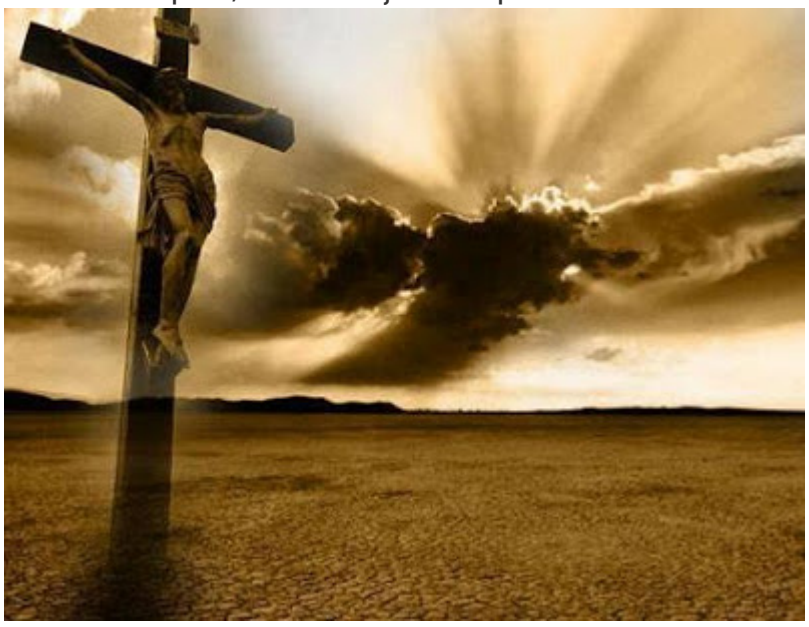
Έτσι αξιώθηκε αυτό το παχνί, η φάτνη, να δεχτή μέσα της το θησαυρό των θησαυρών, τον ίδιο τον Θεό.

Στο μικρό ψαροκάικο –**που είχε γίνει από το δεύτερο δένδρο**– μετά από χρόνια μπήκαν κάτι ψαράδες• ένας απ' αυτούς κουρασμένος ξάπλωσε να κοιμηθεί. Είχαν ανοιχθεί στη θάλασσα. Και ξέσπασε μια μεγάλη τρικυμία. Και **το ψαροκάικο** δεν ήταν αρκετά δυνατό για να κρατήσει. Οι άλλοι τότε ξύπνησαν εκείνον που κοιμόταν. Και εκείνος τότε σηκώθηκε. Και διέταξε την φουρτουνιασμένη θάλασσα: «Σιώπα• πεφίμωσο». Και η θάλασσα ειρήνεψε αμέσως. Ήταν ο Χριστός μαζί με

τους μαθητές του στη λίμνη Γεννησαρέτ. **Έτσι και το δεύτερο δένδρο**, που είχε φιλοδοξήσει να γίνει μεγάλο πλοίο, που θα μετέφερε υψηλά πρόσωπα και βασιλιάδες, αξιώθηκε να μεταφέρει τον βασιλέα των βασιλέων, τον ίδιο τον Χριστό με τους μαθητές Του!

Και το τρίτο δένδρο, που ήταν στην αποθήκη του ξυλουργού, μια μέρα το πήραν και έκαναν ένα σταυρό' Και σ' αυτόν τον σταυρό σταύρωσαν τον Χριστό. Έτσι το δένδρο αυτό έγινε πω ψηλό από ό,τι είχε επιθυμήσει. Έφθασε στον ουρανό και στον θεό! Έγινε, όπως λέμε σε ένα τροπάριο, ουρανού Ισοστάσιο.

Τελικά, το κάθε ένα από τα δένδρα της ιστορίας μας απόκτησε όχι μόνο αυτό που ήθελε και ποθούσε, αλλά ασυγκρίτως περισσότερα• όχι όμως με τον τρόπο που φανταζόταν και σχεδίαζε.

Η ιστορία αυτή μας λέει:
Δεν γνωρίζουμε ποιο είναι το θέλημα του θεού για μας. Πρέπει όμως να μην ξεχνάμε ποτέ, ότι εκείνο που μας ετοιμάζει ο Θεός, είναι πάντα προτιμότερο και ωφελιμότερο για μας.

Εμείς πρέπει να κάνουμε όνειρα. Για το καλό. Πρέπει όμως να μην ξεχνάμε και ότι

τα πράγματα δεν εξελίσσονται όπως εμείς θα θέλαμε. Και ότι ο Θεός οικονομεί και γίνονται καλύτερα από ό,τι εμείς φανταζόμαστε.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ
Ας έχουμε πίστη. Πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό

Πηγή: sophia-siglitiki.blogspot.gr